
 WE SRZODĘ DNIA 6. CZERWCA 1798.

Z Paryża d. 18. Maia.

Obywatel Treilhard, tak iakęśmy się spodziewali, został od rady starszych na sefj d. 15 dyrektorem obrany. Z 163 głosujących miał 126 za sobą głosów. Z innych 9 kandydatów miał Gohier 14 głosów, Monge 9, Duval, 7, jenerał Brune 3, a Genissieux 1.

Obywatel Treilhard, uczony prawa, jest rodem z departamentu de la Correze. Był członkiem pierwszego zgromadzenia konstytucyjnego, później konwencji, dalej radcą kassacyjnego trybunału, a na koniec pełnomocnym ministrem na kongresie w Rasztadt. Jak tylko rada starszych radzie 500 i dyrektoryatowi o jego na dyrektora wybraniu doniósł, posłał na dyrektoryat z oznajmieniem mu o tym kuryera do Rasztadt.

Wychodzącemu dyrektorowi Neufchateau, zlecono, podług Redaktora, negocyacyą względem zaszłego w Wiedniu zdarzenia z przyczyny którego nasz ambasador, obywatel Bernadotte przymu-

szony był Wiedeń opuścić. W przyszłym tygodniu ada się w tym zamiarze do Seltz, miasteczka, w bywszym oberamcie palatynatu Gemersheim na lewym brzegu Renu położonym. Obywatel Geoffroy bywszy członek konwencji, prywatny teraz sekretarz Neufchateau, iedzie z nim iako sekretarz legacyi.

Obywatel Otto, który od kilku lat w wydziale zagranicznych związków pracuje, idzie iako sekretarz nadzwyczajney do Berlina ambasady z Sieyes. Wybor ten, mowi Redaktor, zyskuje największą pochwałę, ponieważ obywatel Otto, dystengwował się szczegulniey przez swoje talenta, doświadczenie i dawne zasługi. Na sefj d. 15 rady 500 doniósł Sieyes w piśmym liście, iż gdy d. 8 nadzwyczajnym ambasadorem do Berlina mianowany został składa urząd reprezentanta, na który jest z departamentow Aube i Bouches du Rhone obrany.

Mowią, przywodzi Poultier w wczorayszym swem dzienniku, że Sieyes ma

gotową przy sobie nową konstytucję Niemiec i regularny ich podział.

Buonaparte przybył do Tulonu. Tam teysza flotta zaraz po przybyciu jego między 9 i 14 t. m. miała wyjść na morze. Właściwe jego przeznaczenie jest jeszcze nie wiadome, nawet wielu tutejszym ministrom.

Dotąd nie wiadomo jeszcze, kto nowym ministrem Francuzkim w Hadze będzie. Oprócz Ramel przeznaczają jeszcze na ten urząd ministra wojny Scherer, Verminac, bywszego naszego ministra w Konstantynopolu i szwagra Delacroix i obywatela Isos, wychodzącego członka z ciała prawodawczego.

Dnia 20 t. m. obeymuje nowy dyrektor Treilhard swój urząd; lecz ciężko, żeby na ten dzień zjechał.

Tutejszy jeden dziennik utrzymuje, że dyrektoriat nasz kazał jednemu z dworów Niemieckich uczynić propozycję, ściągając się do wojny z Anglią.

Miasteczko Seltz, gdzie się bywszy dyrektor Neufchateau dla negocjowania udał, ponieważ żadnemu wysłannemu dyrektorem nie wolno przez dwa lata z kraju wyjeżdżać, jest wojskiem naszym osadzone i do Rzeczypospolitej Francuzkiej przyłączone.

Dnia 14 t. m. ratyfikacye traktatu aliansu i handlu między Rzeczypospolitą Francuzką i Cysalpińską zawartego, wymienione zostały.

Z Paryża tegoż dnia.

Odchodzący dyrektor Franciszek Neufchateau, mowi Poultier w swoim dzienniku przez krótki czas urzędowania swego zasłużył sobie przez swój słodki charakter, moralność i umiarkowanie na powszechny szacunek.

Przybyłszy do Tulonu, ten przyłożył się do publicznego życzenia, powołującego Treilharda do dyrektoryatu. Usługi, które jako reprezentant położył, wiadomości jego w prawodawctwie i dyplomatyce, miłość do pracy, jego odwaga, jego nieinteresowność i prywatne cnoty, zaręczają, że na nowym tym stopniu dopełni nadziei republikanów. Zna on dobrze troski nasze ponieważ dawniej znajdował się między nami, gdy przeciwnie jego kolledzy, oddaleni od nas przez wysokie swe urzędy, z trudnością ledwie o panujących nadużyciach dowiedzieć się mogą. Przez dokładne uwiadomienie swych kollegów dokaże zapewne tego, iż pustoszącemu przekupstwu i nienasyconej chciwości, która zarażeniem wszystkich części administracji w Rzeczypospolitej grozi, położony będzie koniec. Często prawo, zdarność, zasługa i cnoty złota ustąpić muszą. Kupczą, (mowi dalej reprezentant Poultier) sprawiedliwością i wykonaniem ustaw. Treilhard uwiadomiony jest o tych sromotnych czynach. Wezwie razem surowej sprawiedliwości dyrektoryatu przeciw owym piliawkom, które obciążone bogactwami idą gdyby drapieżne ptaki za naszymi armiami, i pożerają pracę ludów, którym pomoc dać chcemy. Nie nasycone ich łakomstwo i nieubłagane okrucieństwo plamą naszą sławę i sprawiają trwogę na zbliżenie się naszych opiekujących legionów. Nieprzyprawdząmy ludów do rozpacz, które nas jako dobroczyńców i braci przyjęły. Żołnierze nasi są czystymi i niezastępowalnymi na karę, ale owe legiony rozbojników, które Francuzi

owey niszcząc przyjaźielskie ludy, nie b... rzeplitey. Oddamy winnych tych republikanow pod miecz ustaw, bo dłuższa ich bezkarność, uczyni nas samych winnymi, historia, która podobnych nie zamilcza zbrodni, będzie nam wyrzucać, żeśmy spólnikami ich byli, jeżeli ich nie ukarzymy.

Właściwego przeznaczenia Tulońskiej floty, nie mogło nawet, mówi Poultier, złoto Angielskie odkryć. — Listy z Wandu donoszą, że Anglicy chcieli w Sables wylądować. (Kilku tylko Indzi, których Anglicy korsarze, dla dostania żywności przy Noire Montieś na ląd wysadzili.) Przerwa ta, dodał Poultier, nie uczyni naszym wielkim projektem żadney przeszkody. Następujący miesiąc prairiał nadzwyczajne odkrycie rzeczy. Pewną jest rzeczą, iż Anglicy tam atakowani będą, gdzie się najmniej spodziewają, i wielkie ich uzbrojenia tak dobrze są, jak stracone, bo już zapożno przybędą.

D. 11. maja przybyły na Amerykańskim okręcie dwie osoby do Havre z Elandelfi, z depeszami do tutejszych Amerykańskich posłów. Podobno dalsze negocjacje z Ameryką zerwane zostaną.

Generał Bernadotte ma teraz, jak tu słychać, dywizją stojącą w okolicach Strasburga kommanderować.

D. 20. maja nowi reprezentanci zasiędną w ciele prawodawczym. — Z Rzymu oprócz innych pięknych rzeczy, przybyło tu 22 bawółów do muzeum historii naturalnej.

Teraźniejszy minister policyi, oby-

...au złożył swój urząd. Dy... at będąc kontent z jego zarządzenia umieścił go tymczasowo przy administracyi lotteryi. Na jego miejsce mianował ministrem policyi, obywatela Lecarlier, bywszego kommisarza w Szwajcaryi i prezydenta śródkowej administracyi departamentu l'Aisne.

Dzieła Rousseau, Montesquieu, Filangeri &c. są teraz na Włoski język przetłomaczone, i potrzeba z nich rozszerzenia się republikanizmu we Włoszech oczekiwać.

W Rzymie żyd jeden jest pułkownikiem gwardyi w jedney części miasta. Żydzi Rzymscy, którzy teraz stali się obywatelami, mają zamiast sabaszu, razem z innemi obywatelami dekady republikanckie obchodzić.

W Dunkierce na wszystkie korsarskie okręty, wyjąwszy dwóch, o których przeznaczeniu dyrektoryatowi jest wiadomo, włożono na nowo embargo. — Kontra admirał Lacrosse będzie potym flotyllą naszą z Havr kommanderował.

W krócie spodziewamy się tu niektórych w ministeryum odmian. — Obywatel Blanc, bywży profesor filozofii, podał ciału prawodawczemu projekt nowej geograficznej karty. Życzy on aby ogrody i parki Wersalu, Vincenu, Sablon i St. Cloud naukom geografii poświęcone były. Te mają być tym dla geografii, czym jest ogród narodowy dla botaniki. Chce w nich wszystkie części świata, główniejsze ich rzeki, góry, &c. w małym wystawieniu porobić, tak że w jednym dniu możnaby ważniejsze rzeczy wszystkich części świata zobaczyć.

Dyrektorjat odebrał już moc miano-

wania osob do trybunałów w
tamentach, w których elekcyje zniesio-
lub gdzie do nich nie obrano osob. Rada
starszych potwierdziła iuz przyłączenie Ge-
newy do Francyi.

Od granic Szwaycaryi d. 15. Maia.

Dyrektoryat Helwecki pokazuje się
bydź, godnym dawniejszey niepodległo-
ści S waycarow. Pisał pod dniem 6. t.
m. list do obywatela Rapinat, w którym
żali się, że rządzący kommissarz Rouhière
i jego agenci sprzedają za małą bardzo ce-
nę narzędzia służące do Ludwisarni w Ber-
nie. „Dyrektoryat wykonawczy Helwecki
(rzeczono w tym liście) wierzyć nie mo-
że, aby rząd Francuzki miał pochwalać lu-
piestwo, którego smutne skutki rozciągnę-
łyby się równie na teraźniejsze jak i przy-
szłe czasy. Nie może wierzyć aby dyrek-
toryat wielkiego narodu chciał uczynić lud
którego się przyjacielem oświadczył naj-
nieszczęśliwszym ze wszystkich ludow.
Nie, obywatelu kommissarzu, rząd
Francuzki gdy przedsięwziął nadać nam
wolność nie chciał naszego zniszczenia...
Posyłamy dzisiay rozkaz naszemu mini-
strowi w Paryżu, aby żądał od dyrekto-
ryatu względem tego przedmiotu rezolucyi;
nieszczęścia nasze muszą bydź wielkie gdy
skargi są tak liczne. Spodziewamy się
obywatelu kommissarzu, że zechcesz za-
wiesić sprzedarz krzywdzącą Francją, a
szkodliwą dla nas, aż do przybycia od-
powiedzi, którey oczekujemy.” — Tenże
sam rządzący kommissarz Rouhière kazał
sprzedać wszelką broń i żelazo znajdujące
się w ars nale Soloturnskim, rozkaz ten
stał się znowu powodem dyrektoryatowi
Helweckiemu do pisania z uzaleniem się
do jenerała Schauenbourg. „Nie tym

temięzony, jeżeli
dla utrzymania się, jest przymuszony u-
dawać się do mocarstwa protegującego;
nie ma on istotnie ani wolności, ani poli-
tycznego bytu. Jeżeli taki dla nas los był
przeznaczony, dobrodzieystwo, któreśmy
od rządu Francuzkiego odebrali, byłoby
tylko łudzącym bożyszczem; wspaniałość
nie miałaby żadnego miejsca w powodach
które go skłoniły do interesowania się na-
mi, a my żadney nie bylibyśmy mu win-
ni wdzięczności.” — Zdarzenie zasłę w
mieście Lucern było powodem dyrektorya-
towi Helweckiemu do pisania drugiego li-
stu pod dniem 9. do obywatela Rapinat,
w którym tak się tłumaczy: „Obywatelu
kommissarzu! Dyrektoryat Helwecki poty
nie przestanie przysyłać ci zażaleń, póki
nie położysz końca uciesnieniom, których
doświadczają różne Szwaycaryi kraie,
Pozawczoray w wieczor oddział woyska
Francuzkiego stojący w Lucern bramy te-
go miasta zamknąć i 5 osob w własnych
ich domach aresztować kazał. Z tamtąd
udał się na ratusz i zapieczętował publi-
czne i Instytutu, przeznaczonego na wspar-
cie cierpiącej ludzkości kasy. Obywate-
lu kommissarzu! Szrodki te użyte przeciw
ludowi, którego dyrektoryat jest obrońcą
równie bydź muszą przeciwne woli jego,
jak są świętym prawidłem ludzkości i
sprawiedliwości. Gdy izby administracyi
ne kantonow mają zlecenie zatrudniać się
utrzymowaniem woysk Francuzkich, dy-
rektoryat żąda abyś dał moc tym izbom
brania z kas publicznych summ, do tego
potrzebnych. Sprawiedliwość wyciąga te-
go i takie są zapewne zamiary dyrektorya-

Woj.
blichnych u.
ustanowienia, Szp. sierot &c.
Kaszy te nie są publiczne; ale są darami
niektórych prywatnych osób, którzy użyli do-
brze swego majątku poświęcają go na spar-
cie cierpiącej ludzkości. Są one święte, bo
są własnościami ubogich, chorych i sierot,
a własności takowe w śród nieszczęść na-
wet opanowania miast szturmem zawsze
oszczędzane były. Dyrektoryat wzywa cię
nakoniec obywatelu kommisarzu abyś się
nad dopełnionym aresztowaniem w Lucern
zastanowił raczyć; rząd bowiem Helwecki
miał prawo spodziewać się, że by go uprze-
dzono o zdrożnościach, które do tego po-
wodem być mogły. Minister nasz w Pary-
żu odbierze w tych dniach rapport ze wszy-
stkimi szczegółami, względem tego co się
stało w mieście Lucern. Dyrektoryat Hel-
wecki udając się do samego źródła wszel-
kiej władzy, spodziewa się że z niego
czysta i dobroczynna na różne rozleje się
strony."

D. 12. dyrektoryat posłał poselstwo
do ciała prawodawczego, w którym mó-
wi, że znudzony czynieniem bezużytecz-
nych przełożeń, postanowił dzielnych u-
żyć środków, że stosownie do tego, roz-
kazał rządowi kantonów Berna, Zurich,
Friburg i Soloturnu przyłożyć natych-
miast pieczęci narodowe na wszystkich pu-
blicznych kasach, które od kommisarzów
Francuzkich zapieczętowane zostały. Dy-
rektoryat wyprawił kuryera do ambassa-
dora w Paryżu i uwiadomił o tym genera-
ła Schauenbourg, ministra Mengaud i kom-
misarza Rapiinat.

granic Szwajcarskich d. 16. Maia.

Zupełna teraz panuje spokojność w
małych kantonach, iednak Francuzi ciągle
zachowują ostrożność. Główna kwatery
generała Schauenbourg zawsze jest w Zu-
rich i nad postawieniem miasta tego w
jak najlepszym obrony stanie pracują. Po-
twierdza się, że kapitulacya dapa od genera-
ła Schauenbourg małym kantonom zawie-
ra w sobie te trzy punkta: 1) Wolny ob-
rządek religii. 2) Przyjęcie konstytucyi.
3) Zapewnienie, że wojska Francuzkie
nie wniydą do ich kantonow i że miesz-
kańcy broń zatrzymają. Kapitulacya ta
dnia 3 w klasztorze Panny Maryi pustelni-
ków podpisaną została. Dnia 9 pokazał się
w Zurich rapport jenerałego adiutanta Fre-
sinet kommanderującego lewym skrzydłem
armii Francuzkiej w Szwajcaryi, z którego
pokazuje się, że w bitwie d. 30 w okoli-
cach Richterweil na lewym brzegu jeziora
Zurich zaszły, która od godziny 8 zrana
aż do drugiey popołudniu trwała, 400
Szwajcarow zabitych, a większa liczba
ranionych było; strata zaś Francuzow 60
w zabitych i 60 w ranionych, pomiędzy
którymi 4 officerow znajdowało się, wy-
nosiła. Walczono tak z iedney iak z dru-
giey strony z niewypowiedzianą zacięto-
ścią; dwa razy spędzano Francuzow z
wzgorkow, które opanowali byli, aż na-
koniec musieli użyć bagnietow dla opano-
wania ich na nowo i odparcia Szwajcar-
ow.

Obywatel Vogel rodem Szwajcar,
długo bawiący w Paryżu przybył do Arau
z zleceniem dyrektoryatu, które iak mo-
wią ma być bardzo ważne. Zapewniają
że kanton Bazylejski na gwardyę najwyż-

szych władz Szwajcaryi ma dostawie ludzi piechoty i go iazdy.

Z Liwornu d. 6. Maia.

Wiele zawsze tworzą domysłów względem przeznaczenia Francuzkiego uzbrojenia, naywiększego iakie tylko kiedy czyniono na śródziemnym morzu, ponieważ liczą do 40 tysięcy woyska, które zaambarkować się mają w różnych portach, zaczawszy od Tulonu aż do Civitavechia: wszystkie transportowe statki mają się zebrać do iednego miejsca i zeglować pod konwoiem eskadry Francuzko-Weneckiej od 18 do 20 liniowych okrętów i 15 lub 16 flegat. Wnoszą, że eskadra Hiszpańska z Kartageny mocna od 12 do 16 liniowych okrętów złączy się z eskadrą Francuzką. Niektóre osoby utrzymują, że eskadra Ottomańska ma się także przyłożyć do wielkiej wyprawy Buonapartego, i mówią nawet, iż jest przeznaczoną na czarne morze; lecz naypowszechniejsze i naypodobniejsze do prawdy jest mniemanie, że tej wyprawy zamiarem jest uwolnienie Kadyxu, wpadnienie potym do Portugalii, z kąd połączone floty poydą złączyć się z eskadrą Bresteńską. Będziemy mieli niewąbnie pewniejsze wiadomości, gdyż zapowiadają, że przed dniem 15 maia wszystkie statki wojenne i transportowe z różnych portów na morze wyйдą.

Z Rasztađ d. 18. Maia.

Obywatel Syeyes tego wieczora jest tu spodziewany. Ma tu przez czas nieiaki zabawić nim uda się do Berlina, gdzie pojedzie w charakterze nadzwyczajnego ambasadora mającego szczególniejsze zlecenie.

Obywatel Treilhard ma jutro przed dniem wyjechać; jest aktualnie obrany dy-

ra Berna. W rannym poranku; wyleczując zaś z zamku konie się rozhucały i powóz się z nim wywrocil; lecz on żadnego przecię ztąd niedoznał uszkodzenia. Mowią, że on podziękował za komendę piątej dywizyi woyskowej i że zamysła prosić aby go użyto w armii Angielskiej, albo mu pozwolono iako prywatnemu obywatelowi żyć w Alzacji.

Niespodziewamy się tu już więcej generała Buonaparte, bo iak zapewniają zaambarkował się w Tulonie; lecz twierdzą, że bywszy dyrektor Franciszek Neufchateau ma zlecenie miejsce jego zastąpić; aże konstytucya niepozwała aby wyszły dyrektor miał z krajów rzeczypospolitej wyjeżdzać przed dwiema latami, utrzymują za rzecz pewną, że do Strazburga ziedzie, gdzie dodają, że hrabia Cobenzl z hrabią Goerz udać się mają dla ukończenia z nim przedmiotów, które ieszcze wstrzymują powszechną pacyfikacyą Niemiec. Mowią przy tej okoliczności, że deputacya Pruska podała wczoray ministrom Francuzkim notę, w której oświadcza, że Krol Jmć Pruski nie może przychylić się do żądań umieszczonych w ostatniej tych ministrow nocie. Dodają, że nota ta ministrow Pruskich przez nadzwyczajnego kuryera dyrektoryatowi odesłaną została i nie wątpią aby połączone sprzeciwienie się dworów Wiedeńskiego i Berlńskiego, tudzież mocne konklusum deputacyi Rzeszy, nie miały skłonić rządu Francuzkiego do propozycyi umiarkowanych, względem warunków, które ieszcze do ułożenia pozostały.

Mowią także, że hrabia Cobenzl wy

do tego miasta. Francuzki
są bliskie swego. Francuzki
odstąpił od większej części pretensy u-
mieszczonych w ostatniej nocy tego mini-
strow.

z Bruxellii d. 11. Maja.

Donoszą z Dunkierki, że z portu tego
tuziesięć portow Kale, Boulogne wyszła dy-
wizya od 30. armatnych szalup, które
zgromadzą się w Hawre. Wiele batalio-
now armii Włoskiej będące teraz na brze-
gach Dunkierki, mają być zaambarkowa-
ne na wielkiej liczbie płaskich statkow.
Woyska te są z dywizyi jenerała Grenier i
są przeznaczone na atakowanie wysp Jer-
sey i Guernesey. W noszą nawet, że ten
plan ataku jest częścią powszechnę wy-
prawy, której wykonanie bardzo jest bli-
skie. Zostawienie przez jenerała Bouno-
parte jednego z swoich adiutantow, w kto-
rym wiele ma ufaści, do kierowania do-
piero wspomnianą wyprawą, wiele temu
wnioskowi podobieństwa przydać. Po-
zwaczoray przejeżdżał przez miasto tu-
tejsze kuryer Austriacki z Wiednia, kto-
ry nie wiedzieć dla czego iadąc do Paryża
obrocił podróż swoją na Westfalią Pruską.
Kuryerem tym jest iak zapewniają adi-
utant jenerała Xcia Reufs. Woyska które
rozpoczęły były marsz z okolic Ostendy i
Nieuport dla udania się na prawy brzeg
Reau objęły nazad swoje stanowiska, i
zaambarkowane zaraz zostaną na statki
transportowe mające się zgromadzić w
Ostendzie, iak tylko eskadra Hollenderska
którey oczekują na Skaldzie, na miejscu
swego przeznaczenia stanie.

z Rzymu d. 5. Maja.

Ostatniego czwartku przybyło tu 3000

ka Polskiego, a dniami kilku poprze-
dzit go kommanderujący nim jenerał Dom-
browski. Kwatery dla tego woyska wy-
znaczono na kapitolium, w Zamku Sgo
Anioła i różnych klasztorach. — Woyska
Francuzkie zgromadzone w Civitavechia
w liczbie 12 do 15. tysięcy, wczoray za-
ambarkowane być miały na statki, które
do portu tego zgromadzone; udadzą się
potym do Tulonu, gdzie więcej iak 500.
transportowych okrętow z różnych szrod-
ziemnego morza portow ma się zgroma-
dzić. Mniemanie, że woyska te lądowe są
przeznaczone przeciw Portugalii naywię-
cej tu wiary znajduje. — Ostatniego czwart-
ku wyjechało stąd 3. zycerow i 3. duka-
rzy językow orientalnych, którzy iak mo-
wią, udadzą się do Paryża, gdzie już pier-
wey pisma tych językow przesłano.

Postanowiono już ubior naszych kon-
sulow: nosić będą płaszcz czarny podbity
czerwoną podszywką, haftowany złotem na
kołnierzu i brzegach, kamizelkę białą także
haftowaną złotem w całej swojej długo-
ści, pantaliony białe, szarfa czerwona z
franzkami złotymi, pałasz wiszący na pa-
sie czarnym złotem haftowany. Kapelusze
czarny z jednej strony podniesiony, z gu-
zikiem złotym, piero trzechkolorowe i po-
buciki.

z Zemlina d. 3. Maja.

Podług rapportu nadesłanego z Bel-
gradu, świeżo stoczona została w okoli-
cach Orsowy walka między wyszłym z for-
ticy tej oddziałem, i woyskiem Pasman
Oglu. Wiele czaykow, które ten bunto-
wnik miał na Dunaju wpadły w ręce woysk
Tureckich, które trzech tylko ludzi utraci-
ły, a pomiędzy niemi swego kommandan-
ta Ali Agę.

Podług listow z Kostantyno, dniem 12. kwietnia, wiadomość o sionych ostatnich korzyściach przez Pasma Oglu zmagliła Portę do podwoienia usiłowania dla zniszczenia nakoniec tego buntownika. Wydano rozkaz aby nowe Korpus wojsk Azyatyckich sprowadzić do Europy. Pokazanie się eskadry Rosyjskiej na morzu czarnym w porze roku najmniej sprzyjającej zegludze, zda się sprawiać niejaką niespokojność w ministerium Tureckim. Rozumia tu, że dywizya floty Tureckiej wyjdzie na morze dla uwazania poruszeń tej eskadry. Podług tychże listow między Portą Otomańską i Austryą najlepsze panie porozumienie. Ambasador Turecki w Wiedniu odebrał rozkaz iak mówią zapewnić J. C. Mc. że Sultan nieprzyjaciół Austriackich uważa za swoich własnych. — Ostatni Radaman nie nayspokojniejszy był w Konstantynopolu, wiele w czasie nocy popełniono zaboystw; w domu zaiezdym Galatha w sprzeczce 15. osob zabito. Piszą z Smierny, że tam podobneż zdrożności popełnione były.

z Nicei d. 27. Kwietnia.

Flotyle ktore przygotowano do wyprawy w naszym i Antybes portach, wyszły pod żagle, dla udania się na przestrzeni Villefranche, zkąd od Norwety Badin konwojowane będą; ich przeznaczenie wcale nie jest wiadome. Inna fregata udała się na brzegi Włoskie dla zabrania pod swoy kónwoy znaczney liczby statkow przygotowanych do tego samego przedmiotu w portach Genui, Liwornu i Civitavechia.

z Ausgszpurga d. 13. Maja.

Podług listow z Zemlina pod dniem 36. kwietnia opatruią w żywność iak nayspieszniej fortecę Belgradu; armia rząd-

nic nie mówią gdzie jest armia Alo baszy, ale podług wszelkiego podobieństwa udać się musiała do Gradiski i Nissa. Rozumia tu nawet że Orsowa już jest oblężoną i że Belgradowi ten sam los zagraża; postrach który rzucił ostatnie przez Pasma Oglu odniesione zwycięstwa, tym większy jest, im mniej się go spodziewano, i że od dni 15. oczekiwano wiadomości o wzięciu Widynu przez armią Otomańską. W reszcie zda się, że zbytecznie powiększono zwycięstwa Pasma Oglu, podobnież iak zbytecznie powiększano pierwey jego straty, ponieważ podług gazet przegrał on wiele bitw w czasie cefania się swego ku Widyńowi, gdy tym czasem podług nayprawdziwszych rapportow małe tylko pomiędzy przednimi strażami zachodziły utarczki.

Z Genui d. 12. Maja.

Wyszła ztąd Francuzka flotylla pokazala się znowu d. 9 t. m. przed naszym portem; i w wieczor weszła powoli do niego; reszta iey pozostala przed portem, weszła dzisiay rano. — Z wydanych rozrządzeń tyle tylko powziąć można, że woyska na ląd nie wysiedą, opatruiąc się iedynie w świeżą wodę, która znieodstatku beczek zaśmierdziała się. Dzisieyszego rana pozostałe tu jeszcze 8 do 10 okrętów odebrały rozkaz, żeby się spieszo w wodę opatrzyły. Każdy podług swego muilemania naznacza miejsce tej wyprawie; lecz istotne oney przeznaczenie jest niewiadomą tajemnicą. — Rząd Liguryjski postawił kilka armat do Novi, dla zabezpieczenia swych granic od wszelkiego ataku.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODE DZIA 6. CZERWCA 1798.

z Medyolanu d. 7. Maja.

Obywatel Maret pełnomocny minister Rzpltey Franczkiej przy Cysalpińskiej przybył tu wczoray. Obywatel Micheroux który tu ma mieszkać w charakterze ministra Krola Jm i Sycylijskiego wczoray oddał swoje zaufalne listy. Kawaler Oroczko minister Hiszpański miał także wczoray pierwszą audyencyą. Ostatniey soboty wyszedł stąd oddział woyska Francuzkiego udaiąc się ku Teci dla rozpedzenia nie których patriotow Piemontckich, którzy się pokłócili pomiędzy sobą, i dokonali już swego zlecenia. Rozpuszczono pogłoskę że legion Polaków będący na naszym żołdzie, przeszedł na żołd Francuzki; lecz wiadomość ta żadney nie ma pewności. — Piszą z Mantui, że Austriacy w okolicach Werony założyli oboz i że tam codziennie przybyszą woysk z Tyrolu i Austrii. —

z Wenecyi d. 9. Maja.

Margrabia Manfredini powracając z Wiednia przed kilku dniami tu przybył i pozawczoray w dalszą do Florencyi udał

się podioż. Dowiadujemy się z Padwy, że 8. do 9. tysięcy woyska Austriackiego, które miały się ku granicom udac, pod dniem 5. tego mies. aca przeciway odebrały rozkaz. Zaraźliwe powietrze okazało się w prowincyach Tureckich przytykających do Dalmacyi.

Z Miedryca d. 26. Kwieciana.

Rząd nasz przedsięwziął pożyczkę w Hollandyi 3 miliony złotych Holl: z obowiązkiem zaplacenja ich za lat 5 i prowizyą po 5 od sta na rok. Postanowiona także będzie na rzecz pożyczających loterya od 3000 bilietow, z których 2400 będzie przegranych, a każdy z 600 pozostałych wygra 357 złotych. W pożyczce tej przyjmowane będą gotowe pieniądze, i 600 obligacyy każda na 1000 złotych na dom Hope i kompanii. Dom wdowy Croese i kompanii w Amsterdamie tę czynność ma sobie do uskutecznienia poleconą. Z tey to przyczyny syn hrabiego Cabarrus pilno przed 15 dniami w wiechat.

Podług ostatnich listow z Kadyx. An-

glicy pomnożyli jeszcze liczbę okrę-
przed tym portem krążących. Liczba ta
wynosi jak mówią 23 okrętów, nie licząc nadsze-
fregat. Utrzymują, ale my nie możemy
twierdzić, że cztery ich liniowe okręty
stoja w bliskości portu, a żadney nie do-
świadczają napadci, ponieważ przydają,
komendant Angielski przyrzekł nie sztur-
mować miasta.

DONIESIENIA.

Ex parte Senatus Cæs. Regi Urbis Metropolis Cracoviæ, medio præsentis Edi-
cti, omnibus iis, quorum interest, notum, redditur quod super universa substantia, hac in
provincia reperibili, olim Joannis Grabowski civis Cracoviensis ex officio concursus
creditorum aperiatur. Igitur creditores omnes & singuli qui ad formandam quam piam
adversus oberatum prætensionem jus se habere crederent, convocantur, ut usque ad
diem 20. mensis Junij anni currentis prætensiones suas medio exhibendi adversus consti-
tutum in Persona Pauli Brodzicki Advocati provincialis curatorem massæ concurso-
rialis qualem processus ordinarii forma requirit Libelli, coram hoc Magistratu eo cer-
tius profiteantur, ac in eo Libello non solum de liquiditate actionis suæ, sed etiam de
Jure viculis collocatio in hac vel illa classe desideratur, valide doceant, quo secus,
post lapsum præmemoratum terminum, nemo amplius audietur, atque ii, qui eo us-
que prætensiones suas in hoc Judicio non insinaverint respectu universæ oberati hac
in provincia reperibilis substantiæ effective, & ne fors acerescedæ, in quantum tal-
is per insinuos se se creditores exhauriretur, tunc quoque absque omni exceptione
præcludentur etiam si ipsis revera, jus compensationis competeret, vel quampiam rem
jure Domini ex massa vindicandam haberent, vel vero actioni suæ per pignus vel hy-
pothecam tantum esset, adeo ut huius modi creditores si forte massæ quidpiam tene-
rentur non obstante quod iis jus compensationis proprietatis pignoris seu hypothecæ com-
petisset, debitum massæ solvere teneantur, & se eatenus adactus iri noscant. — Præ-
partitione personali, vel per rite legitimandos plenipoteses suos coram hoc magistratu
C. R. Urbis Crac. eo fine statuitur, ut curatorem bonorum interim aliter constituendum,
aut confirmant, aut alium constituant, & una deputationem creditorum deligant, porro
certius, quo secus in quantum nullum creditorum dicta die comparere contingeret Cæs.
Reg. magistratus huius Urbis curatorem bonorum & deputatos omnium emanentium
creditorum periculo denominabit, eorumque potestatem determinabit. His igitur qui-
libet conformiter agito, sibi que a damno caveto, hæc enim dicant sancitæ leges,
Datum Cracoviæ die 20. Aprilis 1798.

Ex Consilio Cæs. Reg. Senatus Urbis Metro-
polis Cracoviæ

J. Gellinek m. p.

M. Wohlmann m. p.

Josephus Wytyszkiewicz m. p.

Ant. Jqs. Feistmantell m. p.

Ignatius de Nikoledon, secr.

iniej Galicyi oznaymują edyktem ni-
ze JP. Jan Jakob Bourcard u tychże C. K. są-
dów (o przywileju, na przeciw dekretem ziemstwa Krakow-
skiego pod dniem 12 listopada 1790 roku, iako i dekretemi komisysy
Warszawskiej w r. 1794 danemu) żatobę przeciw niemu podał, i o pomoc sądową
ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C.K.
krajach dziedzicznych znajduje się, iemu Xciu Karłowi Bironowi tuteyszego patrona
Wolickiego z jego szkodą i jego kosztem kuratorem postanowiły, z którym ten proces
podług ordynacyi sądowej rozpoczną się i ukończony będzie; przeto on niniejszym
edyktem tym końcem upomina się: aby w przeciagu 90 dni sam się stawił, albo
jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wczesio prze-
stał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tuteyszym wymienić,
i podług przepisu tych środków prawa używał, które do poparcia swey sprawy za
nayskuteczniejsze osądzi: gdyż w przeciwnym razie niedogodność z zaniedbania
wyniknąć mogącą sam sobie przypisać winien będzie. Tak bowiem C. K. prawa
opiewaia.

Jozef de Nikorowicz,

Pickarski.

W. Roskoschny

Z Rady C. K. sądów szl: Krakowskich zachodniej
Galicyi d. 11. maja 1798.

Weinmann.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznaymują niniejszym
Edyktem JP. Terelsie z Ossolińskich Potockiey Maryannie z Ossolińskich Moiskowey:
że JP. Ludwik Gotyński u tychże sądów o wyznaczenie exekucyi na rzeczy ruchome
s. p. Jozefa Ossolińskiego, dla zaspokoienia summy 450 tzer: zło: przeciw nim żato-
bę podał, i o pomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się:

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie one zostają, lub czy wcale w C.
K. krajach dziedzicznych znajdują się inze patrona tuteyszego JP. Lewickiego z ich
szkodą i ich kosztem kuratorem postanowiły, z którym ten proces podług ordynacyi
sądowej rozpoczęły i ukończony będzie; przeto one niniejszym edyktem tym końcem
upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: d. 1 sierpnia r. b. o godzinie 9
z rana same się stawily, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te kuratorowi
wyznaczonemu wczesio przestały, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego
sądom tuteyszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używały, które
do obrony swey sprawy za nayskuteczniejsze osądzą. W przeciwnym razie wypadki
niedogodne z zaniedbania wyniknąć mogące same sobie przypisać winne będą. Tak
bowiem C. K. prawa stanowią.

Joz. de Nikorowicz,

Joz. de Cronenfels.

W. Roskoschny,

Z Rady C. K. Sądów szla: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 21 maja 1798. roku.

Weinmann sekretarz.

C.K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznaymują niniejszem,
na rek wizycyą prześwietney królewskiej Regencyi Piotrkowskiej Prufs południowych,
co następuje.

Gdy ieszcze za czasow Polskich na majątku zmarłego grafa Teodora Welsla
konkurs otworzonym, a ze strony regencyi Prufs połud: Piotrkowskiej publiczny
areszt zawieszonym został; przeto teraz celem kontynuowania tegoż konkursu przed
wyznaczonym deputatem konsyliarzem Millerem na dzień 18 miesiąca lipca roku bie-
żącego, o godzinie 9 z rana termin konnotowania kredytorów wyznaczony został.

Wszyscy zatem, którzy
za podług obrachunku 2,707,791 zł.
in Palsivis wynosi:) z jakiegokolwiek pra
niniejszą rezolucją publicznie wzywają się,
wspomnianym terminie przed tutejszą regencyą
prawną plenipotencyą i informacją opatrzonego, za jakich im się tuteysi sprawieoli
wości kommissarze, Lukas, Grymm, Skrzętwa i Mondro, proponują, stawili, preten
sye swoje dokładnie podali, dokumenta i dowody to tego służące tutaj złożyli, i one
dokładnie z weryfikowali, żeby oraz, względem utrzymania tymczasowego kuratora
małsy P. Regim, kwatremistrza i spr: kommissarza Sztekla i kontradyktora spr: kom
missarza P. Rozdeyczera, iako i względem wyznaczenia onymże honorarium zdanie
swoje oświadczyli. Ci wszyscy którzyby na tym terminie wcale nie stanęli, ani pre
tensyi swych przynajmniej na piśmie nie podali; niech pewni będą, iż z pretensya
mi swemi do małsy mianem, dla dobra innych kredytorów, uchyleni zostaną, i do
tego tylko, co po zaspokoieniu innych zgłaszających się kredytorów pozostanie, od
kazani będą. Dla czego wszyscy podług tego niech się stosnią."

C. K. sądy szlacheckie Krak: zachodniej Galicyi jednak, kredytorom do małsy
JP. hrabiego Welsla pretensye mającym wolność zostawiają, by prawnych pretensyy
swoich do wspomnianego dłużnika majątku w tym tu kraju będącego, podług ordy
nacyi sądowej dla Galicyi zachodniej wydanej z bronił, i o rozporządzeniu lub kontynua
cyą tego konkursu tutaj przyzwolicie zgłosili się. W Krakowie d. 12 kwietnia 1798.
Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich
zachodniej Galicyi.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej galicyi, na mocy najwyższego dekretu nadwór
nego pod dniem 12. września 1797. roku danego, a przez C. K. trybunał apelacyi pod dniem 20. kwie
tnia r. bieżącego intymowanego, oznajmują niniejszym edyktem wszystkim którzy sobie w cyrkulach
Krakowskim, Kieleckim, Sandomierskim, Końskim, Radomskim i Olkuskim, iurydykcyi tutejszego
C. K. forum podległych przodu komornika życząc: że kandydaci o ten urząd starający się w próbach
swoich do C. K. apelacyi trybunału zachodniej galicyi świadectwy wiary godnymi okazać powinni
iż nad lat 24. mają język łaciński i polski posiadać, iż dobre mają obyczaje, iż się prawa uczyli lub
przynajmniej u sądu jakiego albo praktykę mieli, albo urząd taki sprawowali. Co okazawszy, każ
dy konkurujący w C. K. apelacyi trybunał do examinu stanie (który z prawa prowincjonalnego, or
dynacyi sądowej, z prawa cywilnego, a szczególnie z instrukcyi dnia 22. grudnia 1797. roku wyda
ney odprawiać się będzie) Dekretu oraz eligibilitatis czyli zdadności od C. K. apelacyi trybunału
gądy dopraszać się ma dekretami zdadności opatrzeni kandydaci, mają się potem naydalej do 1. sier
dnia r. b. z swemi prózami wyrażając oraz cyrkul, do tutejszych C. K. sądów szlacheckich zgłosić,
nadyż z tad przy nominacyi komorników dla każdego z rzeczonych cyrkulów, propozycya do C. K.
apelacyi trybunału czyniona będzie w Krakowie d. 5. maja 1798. roku.

Jozef de Nikorowicz.

Jos a Cronenfels.

Gedinek

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Krakowskich zachodniej Galicyi.

Weinman sekretarz.

Judicium advocatiale & scabinale civitatis Casimiriae in sequelam resolutionis Excelsi Caesaris
Regii Galicie Occidentalis universalis appellationum tribunalis de die 22 mensis & anni currentium ad
numerum 1565 editae presentis suo edicto declarat quomodo terminus pro die 23 mensis junii a. c. ad
licitandam lapideam Strausovianam hic Casimiriae in platea Cracoviensi sub Nro 122 consistentem per
judicium suum praestitutus non ultimarius sed solum modo secundus sit, & quod in casu non subsequen
tura venditionis in hoc termino actionate lapideae, tertius terminus idemq; ultimarius per judicium
suum praestituetur. Signatum in consilio judicii die 31 maii 1798 a. Joannes Dobrzański iudicii prae
ses mpr. Jacobus Weycikiewicz scabinus mpr. Mathias Maczyński scabinus mpr.

Ex consilio iudicii advocatialis & scabinalis civitatis Casimiriae.
Vincentius Paczkowski notarius mpr.